

Nr 13.

Av herr **Alexanderson**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition ang. extra krigstidstillägg åt lärarpersonalen vid privatläroverken.

I proposition nr 9 har Kungl. Maj:t föreslagit, att extra krigstidstillägg för senare hälften av år 1918 måtte beviljas personalen vid vissa enskilda läroanstalter, nämligen till föreståndare och ämneslärare med full tjänstgöring med 150 kronor samt till tim- och övningslärare med efter samma norm proportionerat tillägg till nu utgående bidrag.

I den framställning av läroverksöverstyrelsen, som ligger till grund för den kungl. propositionen, framhåller emellertid överstyrelsen, att »för att bringa någon mera verksam hjälp» åt denna personal, som »genom de senaste månadernas starka prisstegringar bragts i ett verkligt nödläge», tillägget icke kunde sättas lägre än 200 kronor för föreståndare och ämneslärare och i proportion åt övrig personal. Huru välgrundad denna överstyrelsens mening är, torde särskilt framgå av en erinran om det faktum, att personalen i fråga hittills icke fått mottaga någon löneförbättring, som höjt dess avlöningsvillkor för detta år utöver det belopp, som redan för 1917 bestämdes skola utgå och vilket föranleddes av *då* rådande dyrtid.

Under åberopande härav får jag hemställa,

att riksdagen måtte med bifall i övrigt till förevarande proposition höja de föreslagna krigstidstilläggen i enlighet med överstyrelsens förslag eller alltså med $33\frac{1}{3}$ proc.

Stockholm den 9 nov. 1918.

Nils Alexanderson.